

3.3.7 Zákon o mezinárodním právu soukromém a procesním

Uznání a výkon rozhodnutí v majetkových věcech jsou v ZMPS upraveny v §§63 – 66. Úprava v ZMPS se v současné době použije na uznání a výkon rozhodnutí vydaného v nečlenském státě EU, pokud není ČR s daným státem vázána žádnou mezinárodní smlouvou.

Podle §63 ZMPS se cizím rozhodnutím rozumí rozhodnutí justičního orgánu cizího státu, cizí soudní smír a cizí notářská listina (dále jen **cizí rozhodnutí**). Úprava v ZMPS se tak nepoužije pouze na rozhodnutí soudu ve vlastním slova smyslu, ale i na soudní smír či notářskou listinu, pokud z nich vyplývá určitá povinnost, kterou dlužník nesplnil. §63 dále stanoví, že cizí rozhodnutí mají v ČR účinnost, pokud nabyly podle potvrzení příslušného cizího orgánu právní moci a byla-li uznána českými orgány. Účinnost znamená, že cizí rozhodnutí bude mít tytéž právní účinky, jaké by mělo české rozhodnutí o stejné věci. První podmínkou účinnosti je právní moc rozhodnutí. Cizí rozhodnutí muselo ve státě svého vydání nabyt právní moci podle tamních procesních předpisů. Druhou podmínkou je uznání v ČR.

ZMPS stanoví pouze negativní podmínky uznání. Stanoví tedy, kdy cizí rozhodnutí v ČR uzнат nelze. **Důvody pro neuznání** jsou obsaženy v §64 ZMPS. Zaprvé uznání rozhodnutí brání **výlučná pravomoc českých orgánů**. Výlučná pravomoc znamená, že o určité věci mohou rozhodnout pouze a jenom soudy jednoho státu. Pokud ZMPS přiznává českým soudům výlučnou pravomoc a o dané věci by rozhodl cizí soud, nelze takové rozhodnutí v ČR uzнат. S obdobným důvodem jsme se setkali v článku 35 nařízení Brusel I.

Dále uznání brání také skutečnost, kdy by řízení nemohlo být provedeno u žádného orgánu cizího státu **při použití ustanovení o příslušnosti českých soudů na posouzení pravomoci cizozemského orgánu**. Podle tohoto důvodu se ustanovení o příslušnosti obsažená v OSŘ (viz výše) „použijí“ na cizí soud a posoudí se, zda by tento soud podle nich mohl věc vůbec rozhodnout. *Uvedme si příklad, kdy turecký soud rozhodl v majetkové věci proti českému občanovi a svoji mezinárodní pravomoc založil na tom, že Čech má v Turecku nějaký majetek. Pokud je žádáno o uznání a výkon tohoto rozhodnutí v ČR, promítneme na toto řízení ustanovení o příslušnosti obsažená v OSŘ. Podle §86 OSŘ je soud příslušný, pokud má osoba v jeho obvodu majetek. Založení pravomoci tureckého soudu tak odpovídá české úpravě příslušnosti, tedy by nebyl dán důvod pro odmítnutí uznání. Kdyby však*